

УДК 378.14

ЗАДО́Я Є.С.

м. Миколаїв, Україна

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КОНТЕКСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

В роботі розглядається розвиток нової свідомості, яка на порядок збільшить внутрішні й зовнішні можливості людини, що дозволить створити нову культуру людського суспільства. Включити в справу принципово нові технології розвитку людини. Тільки свідомість володіє унікальною властивістю – створювати саму себе.

Ключові слова: свідомість, надсвідомість, підсвідомість, інформаційні технології, біоінформаційна технологія.

Постановка проблеми у загальному вигляді. У ході еволюції постійно виникають різноманітні дисгармонії і нестатості. Якщо вони не компенсуються, то біоцинозні системи неминуче руйнуються і стають будівельним сміттям, із якого створюються фундаменти антихаотичних систем. Дійсно, агресія і жорстокість, безумовно, включені в природний порядок, завдяки чому будь-яка невірна дія викликає протидію. Внаслідок цього зникають багато видів тварин і рослин, знижуються врожаї, погіршується якість сільськогосподарської продукції, екологія, гинуть ліси, змінюються характеристики води і повітря. І як результат погіршується здоров'я людини.

Метою статті є розгляд принципово нових технологій розвитку свідомості людини, яка на порядок збільшить її внутрішні й зовнішні можливості, що дозволить створити нову культуру людського суспільства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ведучи розмову про екологічні проблеми, ми не здогадуємося, що найбільша небезпека, яка насувається на нас – інформаційна. Людство створило цілком нове середовище життєдіяльності, і мало хто розуміє, у якій ситуації ми всі зараз знаходимося. Не маючи захисних засобів і якостей стосовно цього нового середовища проживання, ми виявилися заручниками власного породження. Уже сьогодні ясно, що ступінь та швидкоплинність змін предметного та соціального оточення

людства будуть підвищуватися. Зростає несумісність людства і науково-технічного прогресу, відбувається розбіжність систем. Слід знати, що настане час, коли займатися наукою буде смертельно небезпечно, якщо не володіти досконально інформацією про предмет дослідження.

Тільки свідомість володіє унікальною властивістю – створювати саму себе. Це ніби біоекран, який дає можливість фотонам світлового потоку зайняти певне місце в просторі, якого вони раніше не мали.

З цієї точки зору “принцип реальності” міститься не у фізичному світі, а в площині свідомості. Тобто все з точністю до навпаки від прийнятих космогонічних теорій: фізичне ефемерне, а психічне реальне. Наш Всесвіт не унікальний, він існує в незліченній множині рівноправних копій, із котрих наша свідомість вибирає якийсь один сценарій світу. У кожного з нас є своя модель світу. Іншими словами, не буття визначає свідомість, а навпаки свідомість визначає буття. У таємній “порожнечі” вакууму якимось незрозуміло відбита ситуаційно-функціональна активність, до того, як вона була виражена. Більше того, на матеріальному рівні буття, якою б не була першопричина, саме ситуаційно-функціональна активність є силою, що творить нову дійсність [1].

Передові країни вже давно вступили на шлях побудови інформаційного суспільства, у якому пріоритетне значення має не вироблення речовини й енергії, а створення нових інформаційних технологій. Сьогодні від нормальної роботи інфраструктури, від інтенсивності інформаційних обмінів, повноти, своєчасності й достовірності інформації, яка циркулює в комп’ютерних системах, безпосередньо залежить все життя сучасної держави.

Але, на жаль, ми не можемо змагатися в принципі з породженим нами світом “розумних машин”. Поки ми вчимося, наші знання безнадійно старіють. На засвоєння існуючого обсягу інформаційних джерел у рамках одного якогось вузького фаху не вистачить і тридцяти років. Навіть комп’ютери національного американського агентства NASA завантажуються сьогодні інформацією із запізненням на вісім років.

Сьогодні в нас панує так звана репродуктивна методика навчання, зміст якої в одному слові “запам’ятай”. Інакше кажучи, у практичній діяльності ми часто зміщуємо два

різних поняття: освіту і навчання. Давно існує конструктивна, або інноваційна, методика, у якій ключовим для розуміння змісту словом є слово “створи!” (винайди!). Ця система особливо добродійна саме для нашого Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського, де компонента “знання” є лише важелем для здійснення компоненти “уміння” і де створення інноваційних рішень є метою всього навчання, якій підпорядковані всі завдання, етапи, структура навчання майбутніх фахівців.

Обсяг знань сьогодні такий великий, що його засвоєння потребує набагато більше часу, ніж є в розпорядженні людини. При цьому із усіх видань у світі 80% становить “інформаційний шум”, а 20% задовольняють потребу прогресу. Як наслідок маємо інформаційну інфляцію і девальвацію, кількість інформаційних джерел збільшується, а їх відносна ціна зменшується.

Через кілька років світ поповниться більш сучасними знаннями та уявленнями про дійсно приховані і відкриті світові процеси, і всі ми побачимо, що в найкращому становищі в цьому плані знаходиться Україна й Росія. Ми вже сьогодні більше, ніж хто-небудь, готові до прийняття нової концепції розвитку країни не по техногенному шляху, а по шляху розвитку можливостей людського організму (як це не дивно звучить після усього вищевикладеного) у прийдешніх загальних перетвореннях. Навпаки, іншим високорозвиненим країнам змінити й перебудувати психологію, традиції й історично сформовані правила практично неможливо.

Прогнозуючи розвиток праці, вчені констатують, що люди все менше будуть мати справу з матеріальними об'єктами і все більше з інформацією. Інформаційні процеси відкривають непередбачену перспективу в комунікаційних можливостях людей, але одночасно створюють нові проблеми. Розвиток цивілізації за останнє століття дозволив вивчити всі білі плями на Землі, в океанах, атмосфері. Здавалося б, що усе вивчено, і ми достатньо добре знаємо, що знаходиться на нашій планеті. Проте останні досягнення фізики в галузі торсіонних, лептонних і плазмових явищ відкривають нові наймовірні перспективи в розумінні природи і Космосу.

Керівна ідея нинішньої науки обмежується лише межами матеріального світу. Предмет вивчався тільки тоді, коли він

уже пізнаний. Явища, які невидимі і не відчутні для нашої свідомості, залишаються не порушеними через недостачу сміливості. На нашу думку, людство змогло пізнати таємницю свого життя і Всесвіт у цілому, воно повністю повинно змінити свої консервативні погляди на людину і Всесвіт. З цього погляду біоінформаційні технології відкривають захоплюючу перспективу в коригуванні гармонійного розвитку сучасної людини і особливо в підготовці нового покоління до нового життя. Зроблені висновки дозволяють припустити, що індивідуальна свідомість як структурно-функціональна активність містить не тільки власний мозок, але й структурований у вигляді торсіонної обчислювальної машини фізичний вакуум у просторі біля мозку, тобто є своєрідним "біокомп'ютером". Філософ Мамардашвілі, який займався свідомістю, усе життя шукав формулу свідомості. Проблема полягала в тому, що свідомість одночасно є і об'єктом, і суб'єктом дослідження. Сьогодні можна сміливо запропонувати таку формулу: свідомість певним чином є організований енергоінформаційний об'єм. Свідомість триєдина: підсвідомість знаходиться всередині людини, свідомість і надсвідомість знаходяться зовні людини.

Метод навчання гармонізації і розвитку функцій органів і систем організму людини дозволяє розвивати таку якість головного мозку, як радарні властивості, та здійснювати свідомістю мозку хвильові випромінювання і відновлення зображень навколишнього простору на основі зворотнього зв'язку.

Опановуючи альтернативні засоби бачення (усього сьогодні їх нараховується шість), засоби слуху, нові форми феноменальної пам'яті (фотографічна, образно-біокомп'ютерна, віртуальне бачення), люди не будуть відчувати втоми, розквітнуть їхні природні здібності до творчості. Будь-яка нова технологія насамперед активно формує не тільки декорації життя, тобто середовище, але й сам спосіб сприйняття світу, свободу своєї присутності в просторі та часі. Ті, хто пройшов курс навчання, оволоділи голографічною свідомістю, що дає можливість одночасно бути присутнім у декількох просторах, дистанційно впливати за допомогою уявного зусилля на органічні і неорганічні зовнішні системи, опанували пряме бачення і екстрасенсорний вплив за програмою біоінформаційної медицини.

Сьогодні відбувається війна філософії і деяких тонкоматеріальних, інформаційних сутностей, що впливають на людей, процеси взаємодії соціуму з ними, внаслідок чого в суспільстві і в кожній людині формується деяка психологія сприймання й усвідомлення світу. Системи думкообразів, що формуються в мозку людини і польовій структурі навколо людини, взаємодіють і цим створюють людську індивідуальність як деякий інформаційно-енергетичний згусток. Життя знову вимагає появи нової психології у відтворенні світу нового ставлення людини до реалій життя для виживання.

Ця технологія дає можливість: керувати двома потужними інформаційними процесами, де людина є деякою площиною свідомості між двома цими процесами. Один пов'язаний із занесенням повідомлень, явищ, даних в книжки, дискети, комп'ютерних мереж, другий – з накачуванням психосфери, ноосфери. Людина зобов'язана навчитися правильно використовувати інформацію з навколишню простору, структурувати її в певну форму, підкоряти собі.

Майже ніхто не помічає, що в нас відбувається прихована революція, яка пов'язана з практичним використанням можливостей людської надсвідомості і яка спроможна забезпечити глобальний прорив у всіх галузях знань. Те, що сьогодні відбувається, не що інше, як відродження духу підприємництва інтелектуалів, які здатні вирішувати проблеми за межами вузьких дисциплін.

Відомо, що рівень свідомості первісної людини, її здоров'я, фізичні можливості набагато перевершували рівень використовуваних нею знарядь праці. У процесі розвитку людини, її свідомості, інтелекту знаряддя праці ставали усе більш досконалими, і в якийсь момент шальки терезів урівноважилися. Далі, усе глибше пізнаючи навколишній світ, людина створила знаряддя праці, які значно перевершили можливості кожного індивідуума, поставивши його в підпорядковане становище.

Видатні досягнення так званої цивілізованої людини були обумовлені її здатністю “ізолювати частину свідомості”, сконцентруватися на чомусь одному, виключивши все інше, що може підвернути нашу увагу. Внаслідок цього людська свідомість, елімінувавши “непотрібні” їй шари несвідомого, що затемнюють досягнення розуму, відокремивши свідомість

(як інтелект) від глибинних інстинктивних шарів психічного, від соматичної основи психічних явищ, позбавилася своєї цілісності.

Великі успіхи сучасної цивілізації були досягнуті ціною великих втрат в еволюції психіки, втрат, ступінь яких ми тільки зараз починаємо усвідомлювати. Один з прокльонів сучасної людини полягає в тому, що вона страждає від розщеплення власної особистості. З ростом наукового розуміння наш світ все більше дегуманізується. Людина почуває себе ізольованою в космосі, тому що тепер вона відділена від природи, не включена в неї органічно і втратила свою емоційну несвідому ідентичність з природними явищами, що позбавляє людські відносин розмаїтості, тепла й емоційної насиченості. Крім того, відчуження від низових коренів психіки позбавляє людину і того необмеженого творчого потенціалу, який таять в собі надра підсвідомого, адже за Юнгом несвідоме – це не просто склад асоціацій і уявлень минулого, але і джерело “зародків” майбутніх психічних ситуацій і ідей. Нові думки і творчі задуми “виникають із темноти, із глибини розуму, як лотос, і формують найбільш важливу частину підпорогової психіки” [2].

Отже, якщо кожна людина не навчиться свідомо переробляти могутній інформаційний шквал, то настане “століття божевільних”. Таким чином, ми підійшли до необхідності переосмислення багатьох світоглядних концепцій, і зокрема уявлень про можливості людини і її подальший розвиток.

Але перед тим як говорити про розвиток можливостей людини, необхідно зрозуміти, що являє собою людина. Уявлення людини як деякої множини в багатовимірному часовому – просторовому континуумі є всього тільки деякою частиною триєдності. Ця частина – фізичне тіло – і є наша підсвідомість. Знання про фізичне тіло (клітини, тканини, органи) формують напрямок, який ми звикли називати анатомією та фізіологією. Далі ми будемо використовувати термін тіло свідомості. У людини існує ще тіло підсвідомості і тіло надсвідомості. Якщо тіло підсвідомості матеріальне (його можна побачити, торкнутися), то через примітивність наших органів сприймання тіло свідомості і тіло надсвідомості недоступні. Вони знаходяться в дематеріалізованому просторі. У теперішні часи існування дематеріалізованого (не

матеріалізованого) простору вже не заперечується. Між матеріальним і нематеріальним простором існує проміжний простір, простір, що поєднує, у якому знаходиться друга частина нашого організму – тіло свідомості. У нематеріалізованому просторі знаходиться третя частина – тіло надсвідомості.

Інформація про надсвідому функцію людини довгий час була засекречена через розробку новітніх видів озброєння, які впливають на психіку, свідомість людини (психотропна зброя). І тільки в 1979 році після Міжнародного симпозіуму з проблем несвідомого, який проходив у Тбілісі, почали відкрито засвідчувати існування двох різновидів “несвідомого психічного, підсвідомого і понадсвідомого”. Як розвивати своє тіло, знають багато, а як розвивати свою надсвідомість – знають одиниці. Протягом одного року 99% атомів нашого тіла будуть замінені новими. Але один невідновлений відсоток – це не виправлені ушкодження. Вони накопичуються, дають збої, виходять з-під контролю і ведуть нас від однієї до іншої хвороби, наближають старість. Неминуче, невідворотно, усіх, крім тих, хто опанував новий метод саморегуляції.

До кінця 2000 року можливості людського розвитку в рамках трьохвимірної топологічної системи, у яку вони повністю перейшли в епоху Відродження, вичерпали себе повністю. Власне кажучи, криза почалася ще в 1900 році, і все ХХ століття стало перехідно-підготовчим періодом до нової топологічної моделі, яка веде нас до появи чотирьохвимірною світогляду, який буде спиратися на одне додаткове вимірювання свідомості людини.

Аналіз доводить, що системна криза людства пов'язана з вичерпанням можливостей розвитку в рамках західноєвропейської культури, і вихід з цього потребує переходу до нового синтетичного світогляду, що спирається на нову модель простору. Мова йде про перехід до нової свідомості, яка на порядок збільшить внутрішні й зовнішні можливості людини, що дозволить створити нову культуру людського суспільства, включити в справу принципово нові джерела екологічно безпечної енергії і перейти на принципово нову технологію, сировиною для якої стануть раніше невикористані обсяги дешевих ресурсів. Жити у світі, що прискорюється – це одне, коли життєві ситуації більш-менш відомі. Але коли зіштовхуєшся з незвичними, невідомими і безпрецедентни-

ми ситуаціями – це зовсім інше. Допускаючи дію новизни, ми знову кидаємо людину в невизначеність і непередбачуваність. Роблячи це, ми загострюємо проблему адаптації на новому і ризикованому рівні. Поєднуючи революційний розум з уявою ми можемо володіти собою і дієво планувати майбутнє. Роблячи так, ми можемо не боятися випадкової помилки – уява вільна тільки тоді, коли страх тимчасово відкинутий. Більш того, уявляючи собі майбутнє, краще сміливо помилятися, ніж його побоюватися. Із системи, яка розроблюється для забезпечення матеріального задоволення, нам треба створювати економіку, що забезпечує психічне задоволення.

Зовсім недавно проголосили, що на певній стадії промислового розвитку сервіс займе місце лідера. Саме хвилювання відносно зростання сектора сервісу (обслуговування) відволікло професійну увагу від ще одних змін, які в майбутньому глибоко торкнуться як товарів, так і послуг. Це ті зміни, які приведуть до подальшого прогресивного прямування економіки, до зростання незвичного, нового сектора, що ґрунтується на “індустрії досвіду”.

Індустрія досвіду може стати навіть основою економіки майбутнього. Нам треба рухатися від економіки “інстинкту” до економіки “душі”. І тоді в кінцевому підсумку ми вийдемо за межі сервісної економіки, за межі фантазії сьогоденних економістів; ми станемо першою в історії культурою, яка використовує біоінформаційну технологію для виготовлення найбільш плинного, але міцного продукту: людського досвіду. Тепер зрозуміло, інформація є головним ресурсом людського розвитку. Інформація стимулює розвиток усіх сфер нашого життя!

Висновки. З наведеного можна зробити деякі висновки і рекомендації:

- перспективна система освіти повинна враховувати основні виклики ХХІ століття і пов’язані з ними найважливіші проблеми людства в інформаційному просторі;
- створення і розвиток єдиних інтерактивних інформаційних просторів повинно стати стратегічною метою сфери управління освіти;
- використання запропонованих технологій забезпечить нову стратегію прориву в методології, організації і практичній реалізації на всіх рівнях освіти.

Література:

1. Dong, Paul, and Thomas E. Raffill, China's Super Psychics, Marlove & Co., New York., 1997. – S. 36–40.
2. Агафонов Ф.Ю. Основы смысловой теории сознания / Агафонов Ф.Ю. СПб : Издательство "Речь" Санкт-Петербург, 2003. – 296 с.
3. Задоя Є.С. Проблема енергоінформаційних взаємотношень со средой/ Задоя Єлизавета Свиридовна / Научные основы энергоинформационных взаимодействий в природе и в обществе. Материалы международного конгресса "ИнтерЄНИО-97" Крым. Украина, 1997. – С. 35–37.
4. Мамардашвили М.К., Символ и сознание. Метафизические рассуждения о сознании, символикe и языке / Мамардашвили М.К., Пятигорський А.М. – М. : "Прогресс-Традиция"2009. – 281 с.
5. Тронь В. П. Феномен інформації майбутнє Всесвіту / Тронь В. П. // Вісник УАДУ. –1998.- №4. – С.12 – 22.

ЗАДОЯ Є.С.

ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ В КОНТЕКСТЕ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ДИСЦИПЛИН

В работе рассматривается развитие нового сознания, которое на порядок увеличит внутреннее и внешние возможности человека, что позволит сотворить новую культуру человеческого общества. Включать в дело принципиально новые технологии развития человека. Только сознание владеет уникальным свойством – творить само себя.

Ключевые слова: сознание, надсознание, подсознание, информационные технологии, биоинформационные технологии.

ZADOYA E.S.

INFORMATION TECHNOLOGY OF PEDAGOGICAL SUBJECTS

We consider the development of a new consciousness that the order will increase internal and external human possibility, which will create a new culture of human society. Include in the case new technologies of human development. Only consciousness has a unique feature – create herself.

Key words: Consciousness, nadsvidomist, subconscious, information technology, bioinformatics technology